

Zespół Szkół Integracyjnych w Inowrocławiu



**BIULETYN INFORMACYJNY DLA NAUCZYCIELI I
RODZICÓW**

Numer 6 - luty 2011

METODA DOBREGO STARTU

Metoda Dobrego Startu jest jedną z metod, która uwzględnia równorzędne traktowanie motoryki z całokształtem procesów poznawczych i sferę emocjonalno-dążeńową zarówno w dziedzinie diagnostyki, jak i terapii.

Metoda ta wzorowana jest na francuskiej metodzie „Bon Depart” (dobry odjazd, odlot, start).

W Polsce metoda została po raz pierwszy przedstawiona przez M. Bogdanowicz i H. Jaklewicz w 1969 roku.

Założeniem Metody Dobrego Startu jest jednoczesne rozwijanie funkcji językowych, spostrzegania, funkcji wzrokowych, słuchowych, kinestetycznych (czucie ruchu) oraz współdziałania między tymi funkcjami, czyli integracji percepcyjno-motorycznej. Są to główne funkcje, które leżą u podstaw złożonych czynności czytania i pisania.

Metoda Dobrego Startu znalazła zastosowanie w profilaktyce oraz w rehabilitacji.

Zastosowanie MDS w rehabilitacji:

- W ramach przygotowania dzieci do podjęcia nauki szkolnej
- W okresie poprzedzającym naukę pisania i czytania
- W celu usprawniania motoryki
- W procesie usprawniania manualnego

Zastosowanie MDS w rehabilitacji:

- Dzieci z opóźnionym rozwojem psychomotorycznym, ćwiczenia wchodzące w skład tej metody mogą być włączone do procesu zajęć w szkołach
- Dzieci o dysharmonijnym rozwoju psychomotorycznym w celu usprawniania funkcji percepcyjno-motorycznych, ćwiczenia te znajdują zastosowanie w rehabilitacji dzieci z dysleksją, dysgrafią i dysortografią oraz z zaburzeniami lateralizacji
- Dzieci, które przejawiają zaburzenia zachowania na skutek zaburzeń dynamiki procesów nerwowych lub zaburzeń emocjonalnych

W Metodzie Dobrego Startu można wyodrębnić trzy podstawowe rodzaje ćwiczeń:

1. Ćwiczenia ruchowe-usprawniające analizator kinestetyczno-ruchowy
2. Ćwiczenia ruchowo-słuchowe – angażujące analizator ruchowy i słuchowy
3. Ćwiczenia ruchowo-słuchowo-wzrokowe – angażujące analizator ruchowy, słuchowy i wzrokowy

SCHEMAT ZAJĘĆ PROWADZONYCH METODĄ DOBREGO STARTU:

1. Zajęcia wprowadzające – ćwiczenia koncentracji uwagi i orientacji w schemacie ciała i w przestrzeni
2. Zajęcia właściwe – ćwiczenia ruchowe, śpiewanie piosenki połączone z ruchem
3. Zajęcia końcowe – ćwiczenia relaksacyjne

STRUKTURA ZAJĘĆ:

Zajęcia muszą być dostosowane do potrzeb i możliwości dzieci, stosowanie tej metody wymaga elastyczności, twórczego myślenia i działania. Ćwiczenia mogą być prowadzone w dużych grupach (klasa 25 osób) lub w małych zespołach bądź też indywidualnie (z dzieckiem z upośledzeniem umysłowym).

PRZYKŁADOWY KONSPEKT ZAJĘĆ:

I. Zajęcia wprowadzające: ćwiczenia orientacyjno-porządkowe

- marsz przy muzyce
- różne sposoby przywitania się (podanie ręki, przywitanie paluszków)
- ćwiczenia orientacji w schemacie własnego ciała
- zajęcia wprowadzające w temat zajęć, polegające np. na słuchaniu wiersza

II. Zajęcia właściwe:

1. ćwiczenia ruchowe, np. „chód bociana”, o charakterze usprawniającym i relaksacyjnym, w czasie wykonywania ćwiczeń ruchowych przechodzimy od łatwiejszych do trudniejszych, na początku usprawniamy motorykę dużą a później przechodzimy do małej, wprowadzamy też ćwiczenia relaksacyjne np. swobodny marsz, wymachy ramion oraz zabawy paluszkowi („idzie rak”; „kosi, kosi” itd.)- imitowanie scenki (palce odgrywają określone role)
2. ćwiczenia ruchowo-słuchowe, dołączony jest tu element muzyczny np. rytmiczne ćwiczenia dłoni, palców na woreczkach z piaskiem
3. ćwiczenia ruchowo-słuchowo-wzrokowe, wprowadzamy w tym miejscu ćwiczenia polegające na odtwarzaniu ruchem elementów graficznych w rytm jednocześnie śpiewanej piosenki

III. Zakończenie ćwiczeń: na zakończenie może być zaproponowana piosenka, płąsy, których celem będzie relaks i rozładowanie napięcia.

Bibliografia:

M. Bogdanowicz: Metoda dobrego startu. Gdańsk 1992

Opracowały:

U. Kubiak

M. Pałasz-Kminikowska

J. Tuchorska